

Поєдинок Робіна Гуда з Гаєм Гісборном (скорочено)

Автор Невідомий

Поєдинок Робіна Гуда з Гаєм Гісборном.

Автор невідомий

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Шериф марно намагався покінчити з ватагою Робіна Гуда, тож збільшив винагороду за голову ватажка. Найманий лицар з королівської важкої кінноти на ім'я Гай Гісборн, кращий лучник і мечоносець, примчав до шерифа Ноттінгема і сказав, що стане на поєдинок з Робіном. Гай наказав шерифу тримати своїх людей напоготові поблизу Бернесдейля і дослухатися: як тільки почують голос срібного ріжка – треба летіти туди. Це означатиме, що Робін у його руках.

Саме в цей день Вілл Пурпуровий і Маленький Джон, що були у ватазі Робіна, подалися в Бернесдейль купити кілька пар зеленого одягу Біля міста вони розділилися, та люди шерифа помітили їх. Маленький Джон пустив смертоносну стрілу у Вільяма Трента – найкращого бігуна шерифового війська. Це дало можливість Віллу Пурпуровому втекти, та от Джона зловили, хоч він вперто відбивався. Шериф вирішив відвести повісити Джона.

Швидко спорудили стовп з перекладиною і прив'язали до неї товсту мотузку. Шибениця для Джона була готова. Становище і справді було безвихідне. Мотузка вже стискала шию полоненого, і солдатам залишалося тільки її потягти. Та раптом з-за пагорба долинув слабенький гук срібного ріжка Гая Гісборна. Джона вирішили залишити на шибениці, щоб повісити удвох з Робіном Гудом. Міцно припнувши Маленького Джона до шибениці, шериф з своєю пошарпаною зграєю подався у ліс, щоб привести Робіна Гуда й повісити відразу двох знаменитих розбійників.

Ще перед цими подіями того ж дня Робін Гуд побачив у лісі дивного незнайомця. У нового гостя Шервудського лісу вигляд був досить-таки потішний. Це був бідно вбраний чоловік, якому чомусь заманулося натягти поверх лахміття висушену на сонці конячу шкуру. Незнайомиць сказав Робіну, що загубив стежку. Робін сказав, що проведе його, і додав, що мова незнайомця набагато шляхетніша за його убрання. Робін збрехав, що він один з королівських лісників, і тоді Гай Гісборн признався, що шукає Робіна, а коли знайде і зловить чи вб'є, то засурмить у ріжок. Тоді Робін Гуд сказав, ким він є насправді. Гай блискавичним рухом вихопив з-під конячої шкури меч і без попередження, по-зрадницькому кинувся на беззахисного Робіна. Той спритно ухилився від удару і теж оголив свою зброю. Понад дві години кресала криця крицю,

проте ні Робін Гуд, ні сер Гай не відступили один перед одним ані на крок. Та ось Робін Гуд випадково спіткнувся об корінь і впав на коліна. Сер Гай, замість того, щоб дати йому змогу підвестись, як це зробив би кожен шляхетний лицар, ударив лежачого. Так Робін дістав поранення в лівий бік. Та він спритно скочив на рівні ноги й завдав своєму ворогові раптового удару. Лицар тієї миті якраз високо замахнувся мечем, щоб остаточно прикінчити Робіна, але той зробив блискавичний випад знизу. Сер Гай Гісборн поточився назад і з глухим стогоном упав на траву: меч Робіна протнув йому горлянку. Рана Робіна була неглибока. Він швидко зупинив кровотечу й перев'язав поранений бік. Потім зняв з сера Гая конячу шкіру, накинув її на себе, а труп лицаря зтягнув у кущі. Робін у шкірі був дуже схожий на Гая. Він узяв срібний ріжок і просурмив довгий сигнал.

Два десятки кращих шерифових лучників менше ніж за пів години були вже на місці. Прибув шериф і думаючи, що під конячою шкірою Гай, розповів, що зловив Маленького Джона. Шериф, дізнавшись, що Робін уже вбитий, поїхав з "Гаєм" до шибениці. Робін їхав на коні і думав, як врятувати Джона. Він попросив шерифа дозволити йому самому повісити Джона. Діставши дозвіл і наблизившись до шибениці, Робін гукнув шерифовому почту, що ще дізнається, чи Джон хоче покаятися. Він швидко нахилився, перерізав Маленькому Джонові пута й тицьнув йому в руки лук та стріли сера Гая, які не забув прихопити з собою. "Це я, Робін", — прошепотів він. Та Маленький Джон і без того впізнав свого друга. Нарешті Робін голосно й дзвінко просурмив тричі у свій ріжок, а потім вихопив з-під конячої шкіри свій незрадливий лук. І перш ніж отетерілий шериф та його вояки встигли вхопитися за зброю, в повітрі засвистіли несхибні стріли. Тут на допомогу наспіли товариші Робіна, які здогадалися про нещастя. Нажахане військо шерифа кинулося панічно тікати. Невдовзі вся ватага подалася на спочинок до гостинного лісу. На один день пригод було більше ніж досить.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу